17.VIII. 2026.	***PONEDJELJAK*** *Hijacint*	+ Katarina i Josip Salaj	*7*
		+ Đuro, Ljubica i Velimir Hrenić	*18:30*
18.VIII. 2026.	***UTORAK*** *Jelena križarica*	+ Valentina Sminderek	*7*
		+ Đuro, Ivka i Dražen Bahat	*18:30*
19.VIII. 2026.	***SRIJEDA*** *Ivan Eudes*	+ Ignac i Katica Jilk	*7*
		+ Terezija, Alojz i ob. Bračun i Grmić	*18:30*
20.VIII. 2026.	***ČETVRTAK*** *Bernard*	Na čast Krvi Kristove	*7*
		+ ob. Omejc	*18:30*
21.VIII. 2026.	***PETAK*** *Pio X.*	+ ob. Piskač i Jerkić	*7*
		+ Barbara, Stjepan i ob. Vertuš	*18:30*
22.VIII. 2026.	***SUBOTA*** *Marija Kraljica*	+ Josip, Andrija i rod, Žinić, Stjepan i rod. Mikulan i za duše u čistilištu	*7*
		+ Kata Vugrin	*18:30*
23.VIII. 2026.	***Dvadesetprva nedjelja kroz godinu***	+ Nevenko Vutuc, Franjo i Minka Pintarić	*7*
		ŽUPNA	*9:30*
		+ Nadica, Barica i Mihalj Zagorščak i Marija Grčić	*18:30*

Nerona brojni kršćani prolili svoju mučeničku krv.
Umrla je 330. u Konstatinopolu. Tijelo joj je preneseno u Rim, a njezini se ostaci čuvaju u jednom od vatikanskih muzeja. Grci spomendan sv. Jelene slave 21. svibnja, zajedno s njezinim sinom Konstantinom, a Zapadna je Crkva slavi na današnji dan. Odmah poslije smrti počeli su je štovati kao sveticu, „veliku ženu, vrijednu vječne i svete uspomene“. Zaštitnica je problematičnih brakova, rastavljenih supružnika, obraćenika i arheologa.
Sretan imendan slavljenicama!

P. Marijan, hvala Vam na dugogodišnjoj suradnji!

Uredništvo župnog listića

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od 8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj priprave za brak. Prijava u župnom uredu mjesec dana prije vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme omogućite posjet svećenika. Bolesnike redovito pohađamo o Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s Komunalcem vrijeme sprovoda prijavite u župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije večernje svete mise u našoj crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 32 Godina XIX 16. kolovoza 2026.g.

20. nedjelja kroz godinu - godina A

OD BOŽJE LJUBAVI SVAKOM DOSTAJE

Evanđelje Mt 15,21-28

U ono vrijeme: Ode Isus i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: »Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!« Ali on joj ne uzvrati ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: »Udovolji joj jer viče za nama.« On odgovori: »Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.« Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: »Gospodine, pomozi mi!« On odgovori: »Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.« A ona će: »Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!« Tada joj Isus reče: »O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.« I ozdravi joj kći toga časa.

Ostala čitanja: Iz 56,1.6-7; Rim 11,13-15. 29-32;

Za prvo čitanje na dvadesetu nedjelju kroz godinu uzet je odlomak iz Knjige proroka Izaije u kojemu prorok objavljuje da Bog ljubi i strance koji se priključuju narodu. Božja ljubav se i danas prostire na sve rase i narode.
U drugom čitanju sveti Pavao izlaže da se Bog nikada ne kaje zbog svojih darova: ako je već pozvao i pogane na spasenje, onda ostaje vjeran svom obećanju. I naša ustrajnost u vjeri hrani se iz Božje vjernosti.
U Evanđelju sveti Matej govori o pustolovnom susretu žene Kananejke s Isusom. Na prvo čitanje ovo evanđeosko izvješće nas ražalošćuje. Teško je razumjeti da su apostoli nastojali potjerati ženu koja je Isusa tražila. Štoviše, Isusa su zamolili da potjera ženu jer viče i osramotit će ih: što će reći pravovjerni Židovi da Učitelj razgovara s pogankom? Kada su učenici vidjeli da Isus ne tjera ženu, promijenili su taktiku: sada su oni molili Isusa da posluša molbu žene. Samo što posredovanje učenika zapravo nije proizašlo iz razumijevanja ženinog problema, već je više imao za cilj da se što prije oslobode ove nezgodne i nametljive žene.
Od ove napasti nikada nisu bili sasvim slobodni oni koji su se u tijeku povijesti nazivali Isusovim učenicima. Uvijek je bilo i danas postoje pretjerano revni vjernici koji bi Crkvu najradije suzili na malenu elitnu skupinu izabranih, očistivši ju od svakovrsnog »otpada«. Samo što Isus nije tako zamislio svoju Crkvu. Bog je svoju radosnu vijest koja govori o njegovoj sveopćoj ljubavi namijenio svim ljudima,

prihvaćajući rizik da će njegovu poruku neki eventualno krivo shvatiti ili uopće neće shvatiti. To ga međutim nije uznemirivalo. Odlučno je tvrdio, neće odbiti nekoga tko ga bude tražio.
Prva teološka poruka ovog evanđelja je da je Božja ljubav sveopća. Isus je s ovim spektakularnim činom, kao i kroz riječi poganke, poučio svoje učenike i ljubomorne Židove: Bog je Bog svakog čovjeka, ne samo izabranog naroda, i ne samo dobrih, nego svih i svakoga. Korisno je razmislili o toj poruci jer je ona i danas aktualna. Svakog vjernika ponekad napastuje misao da bi bilo dobro napraviti malo reda u Crkvi, odstraniti primitivne bivše komuniste, čijih se protucrkvenih djela još sjećamo.
Ima ova evanđeoska scena još jednu lijepu poruku. Zaustavimo se na trenutak kod Kananejke i promotrimo njeno držanje. Zašto je zapravo uslišana, unatoč žestokom protivljenju apostola? Je li zbog toga što su se na kraju ipak oni za nju založili kod Isusa samo da je se oslobode? Isus nije čak ni reagirao na njihov prijedlog. Onda zbog čega? Žena je bila uslišana jer je vjerovala u Božju sveopću ljubav. Ona je znala da nema nikakva prava da bi joj Isus uslišao molbu, nikakvu vrlinu ne može navesti u cilju da njena molba bude uslišana kod Boga. Vjera žene je bila odlučujuća jer se usredotočila na Božju dobrotu. Žena je ovu preobilnu dobrotu vidjela kao bogato postavljen stol, s kojega su mrvice padale na sve strane.
Zaustavimo se na tren kod usporedbe sa psićem. Bilo bi pogrešno iz toga zaključiti da je Isus ženu nazvao »psićem«. Prema tumačima Svetog pisma Isus je ovdje upotrijebio jednu omiljenu poslovicu koju je žena točno tako i shvatila, a ne kao uvredu, što proizlazi iz njezinog brzog i duhovitog odgovora da i psićima dostaje sa stola gospodara. Znala je da od Božje ljubavi svakome dostaje.
Možemo se nadalje zamisliti o ženinoj ustrajnosti, ali i o spretnosti. Ustrajnost se očitovala u tome što se nije dala otjerati, a spretnost u tome, što unatoč tome što joj je dvanaest stasitih muškaraca branilo put koji vodi k Isusu, ona se uspješno probila kroz kordon apostola! Kršćanin nije posrnuli u svijetu, već je u stanju upotrijebiti sve svoje ljudske sposobnosti kako bi Isusovu stvar zastupao i ostvario na svakoj razini društva.

SV. JELENA KRIŽARICA – 18. KOLOVOZA

Majka cara Konstantina Velikoga, koja je znala razlikovati prolazno od vječnoga i svako prolazno dobro koristila je za stjecanje neprolaznog blaga. Poznata je po čudesnom pronalsku Kristova križa u Jeruzalemu.

Sveta Jelena Križarica majka je cara Konstantina Velikoga, koji je kršćanstvu dao slobodu i mogućnost da se javno štuje kao vjeroispovijest. Rođena je u prvoj polovici trećeg stoljeća u gradu Drepanumu, čije je ime car Konstantin promijenio u ime Helenopolis, upravo iz velikog poštovanja prema svojoj majci. Ako je vjerovati napisu sv. Ambrozija, Jelena je potjecala iz veoma skromne obitelji, gdje je morala raditi teške poslove, pa je tako zapisano i da je bila služavka koja je radila u staji. Na tom ju je poslu upoznao njezin budući muž, ugledni vojskovođa Konstancije. Vjerojatno je bila vrlo lijepa kad ju je iz tako neuglednih okolnosti za ženu uzeo Konstancije, koji je kao carski namjesnik imao mogućnosti postati cezar. Međutim, kad je Konstancije postao car, morao ju je otpustiti, jer je zakon propisivao da carica bude plemenitaške krvi. Njezino je mjesto zamijenila carica Teodora, a Jelena se morala povući. I tako je ona sve do 306. godine ostala povučena.
Tada je njezin sin Konstantin naslijedio oca, pa je majku pozvao na carski dvor i dao joj naslov Auguste. Njezino je ime i lik dao utisnuti na kovani novac i obasuo je svim počastima koje dolikuju carici. Ona je sve to iskoristila da bi činila dobro, pomagala siromasima, darujući im novac i odjeću, a jednako se tako zauzimala i za mnoge druge nepravedno progonjene, osuđene, bolesne i u različitim potrebama. Kao pobožna i bogobojazna žena znala je razlikovati prolazno od vječnoga i svako prolazno dobro koristila je za stjecanje neprolaznog blaga. Njezin je život i kršćansko opredjeljenje potaknulo i cara Konstantina da kršćanima daruje slobodu, pa je u takvim okolnostima carica majka mogla graditi crkve i kapele, a Crkva je prešla iz katakombi u dostojne prostore u kojima se moglo otvoreno slaviti Boga. Jelena je bila prožeta ljubavlju prema Spasitelju pa je 326. godine hodočastila u Svetu zemlju gdje je obišla mjesta Kristova zemaljskoga života. Prema predaji pronašla je na Kalvariji tri križa. Da bi utvrdila koji je križ Kristov, pozvala je jednog bolesnika. Onaj križ na kojem je ozdravio kad ga je dotaknuo, Jelena je držala Kristovim križem i zbog toga je prozvana Križaricom. Nagovorila je sina Konstantina da ondje sagradi baziliku Svetoga Groba, što je on i učinio. Carica majka je sa sobom u Rim donijela i djeliće relikvija križa i svetaca. Na mjestu njezine rezidencije i kapele u Rimu kasnije je podignuta današnja rimska bazilika Svetoga Križa u Jeruzalemu. Predaja navodi da je Jelena dala donijeti zemlju s Golgote i prostrijeti na mjestu današnjih vatikanskih vrtova, gdje su za vrijeme cara